

[Justitsministeren]

for i alverden fremsætter hr. Thoft og hr. Albrechtsen ikke et forslag om nedlæggelse af efterretningstjenesterne? Det kunne man forstå, og så kan folketingset tage stilling til, om man vil følge de to herrer, de to ærede medlemmer – det har vi stadig væk lov til at sige, og det vil jeg gerne sige, for det gør man jo ofte, når man vil lægge afstand til noget og nogen. Altså, hvorfor i alverden fremsætter de to ærede medlemmer så ikke et forslag af den karakter? Så ved vi, hvad det hele drejer sig om.

Tilbage kun en enkelt bemærkning. Hr. Hagen Hagensen fremhævede med rette, at den afgørende kontrolforanstaltning, vi har og må have med efterretningstjenesten foruden de to ministres ansvar, der bestemt skal være af reel og ikke formel karakter, består i, at de skiftende regeringer har sikkerhedsudvalg. Det gør det selvfølgelig meget naturligt for dem, der har eller har haft dette ansvar for efterretningstjenesterne, at tale sammen om tingene, og derfor vil jeg gerne sige til hr. Ole Espersen – og det skal være et svar på det, hr. Ole Espersen sagde – at forsvarsministeren og jeg er meget villige til at drøfte de ønsker, der måtte være fra socialdemokratisk side med hensyn til også at korrigere enkelte sider af efterretningstjenesternes virksomhed. Det er vi parat til, når det ønskes, og vi tager også gerne selv initiativet til det.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil gerne takke det ærede medlem justitsministeren. . .

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Det hedder det ikke!

(Hagen Hagensen: Den højtærede justitsminister).

Thoft (SF):

Ja vel. Jeg vil gerne takke det højtærede medlem justitsministeren for bekræftelsen af, at der kun er to efterretningstjenester herhjemme. Nu er det imidlertid sådan, at jeg erindrer sagen vedrørende grosserer Arne Nielsens virksomhed, så når jeg antydede, at der måske var flere, er det, fordi vi, når vi går en lille smule tilbage i historien, finder

eksempler på, at der var flere, som ikke var kendt for folketingets medlemmer. Derfor var der ikke tale om et forsøg på at så særlig mistillid til efterretningstjenesternes virksomhed. Jeg tror, at denne sunde mistillid eksisterede i forvejen; det var såmænd ikke nødvendigt at så den.

Jeg vil gerne understrege, at hensigten med dette forslag var at få tingene op i den rene, demokratiske luft, så vi kan se, om disse ting kan holde.

Tjenesternes registreringer er ganske voldsomme. For politiets vedkommende androg de ved udgangen af 1984 58.892 registrerede personer og for forsvarrets efterretningstjenestes vedkommende ca. 85.000. Derfor er der behov for en ganske alvorlig begrænsning. Det kan da ikke være rigtigt, at 140.000 danske statsborgere er enten terrorister, ballademagere eller spioner.

Justitsministeren konkluderede, at der klart ikke var flertal for forslaget. Jeg ville konkludere, at der klart var flertal for en begrænsning og en oplysning om politiets efterretningstjeneste, og det synes jeg var en væsentlig konklusion på denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelese af køre- og hviletids- samt kontrolbestemmelser for buschauffører.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 6/2 86).